

изграждането на музейния резерват. В своите отчети Общинският съвет за култура – Поморие, дава ясна представа за значимостта на този резерват „С Усилията на ГНС бе изграден и резерват „Стари солници“. С оригиналното решение за създаване на този резерват бе съхранен за поколенията стария начин за добиване на сол, единствен в страната. Трудности се срещат при заплащането на старите работници – солари и по-поддръжане на резервата. В момента ГСК е повел преговори с Министерството на финансите за освобождаване на резервата от данък „оборот“, което по закон се полага на всеки подобен музеен обект. ОСК е необходимо да реши въпроса за щатните бройки в резервата, като с това ще се реши този тъй дълго протакван въпрос. Към резервата се предвижда изграждането на музейна експозиция „калолечение“, „луголечение“, „солдобив“ /влизаща в общата етнографска експозиция/. Имаме събрани архивни материали, но поради липса на помещение те не са подредени.“ (РДА – Бургас, ф 199 /7/11, л.7-8).

Предлага се той да бъде включен в поименния списък на Поморие за второто полугодие на 1979 г. Исканите средства са за 10 000 лв. които да се осигурят от самооблагането на града. Такива средства не се отпускат. Предвижда се проект за цялостно архитектурно – художествено оформление на резервата (РДА – Бургас, ф 199 /7/14, л. 10). В изготвения от инж. Динов застроителен план на музейните солници е залегната идеята за създаване не само на музеен резерват представляващ паметник на културата, но и обект интересен и от икономическа гледна точка. Тезата е малкото предприятие “Музейни солници” да се самоиздържа и от приходите от добитата сол и луга, да се изгради целият музеен комплекс. Поради тази причина се предвижда солниците да не бъдат малко на брой, разположени на незначителна територия, а най-малко 30 декара изпарители или 202 бр. солници-кристализатори. Този проект не намира реализация. Солниците продължават да работят на акордни начала по старата анхиалска технология, като за целта са привлечени стари солари. Общинският съвет – Поморие осигурява дървен материал и се грижи за тяхното опазване и рекламиране.

През 80 – те години на ХХ век Общинският съвет за култура излиза с различни предложения, като да предложи на НИПК и Министерски съвет да утвърди официално съществуващия музеен резерват. Да се изготви тематико-експозиционен план. Изготвяне на указателни табели до солниците, дейности свързани с тяхното почистване и др. През 1987 г. се предлага да се възстановят старите соларски съоръжения като „Келяво“ и “Вятърна мелница” . Да се